

"אברהם אבינו"

רחוב יצחק הלוי 80 חולון. נוסד בשנת תרצ"ו. על ידי יוסף אביגני זצ"ל ובניו

טו אדר תשפ"ו. פרשת: כי תשא-פרה. מפטירין: הכהנים הלויים. התפילה במקום חג'א. גיליון 954.

הדלקת נרות: י-ס 17:25 ת"א 17:23 חיפה 17:24 באר שבע 17:24 צאת השבת: י-ס 18:16 ת"א 18:15 חיפה 18:15 באר שבע 18:16.

ובינים השביעי, שבת וינפיש

פרשת כי תשא-פרה

הפרשה מתחילה בעיווי מיוחד שנקרא: מחצית השקל. כל אדם מבני ישראל מעל גיל עשרים התבקש לתת בדיוק מחצית השקל, לא פחות ולא יותר. כולם מביאים בדיוק את אותו סכום, עשירים ועניים, כולם שווים בעיני ה'. המחצית מלמדת שכל אחד מאיתנו הוא רק חצי, ורק כשאנחנו מתאחדים עם אחרים אנחנו הופכים לשלם. התרומה נועדה לבניית המשכן, שיהיה בית לה' בלב המחנה. ה' מצווה להכין: פיור נחושת לרחיצת הכהנים.

שמן המשחה וקטורת הסמים: בתערובת מדויקת וייחודית שאסור לחקות, הוגש: קדושה דורשת הכנה, ניקיון, וסדר.

ה' בוחר את בעלאל בן אורי בן חור ואת אהליאב בן אחיסמך להוביל את מלאכת המשכן. הם מקבלים רוח חכמה, תבונה ודעת, כדי ליצור יצירה אלוהית בעולם גשמי.

לפני שהסיפור מתהפך, התורה מדגישה: השבת היא אות בין ה' לישראל לעולם. אפילו מלאכת המשכן קדושה ככל שתהיה, אינה דוחה שבת.

שליש ותשעה ימים לאחר שעלה להר סיני, בני ישראל טועים בחישוביהם ומסיקים כי על משה לשוב באותו יום. כששקעה החמה והוא לא הופיע, הם פונים אל אהרן בדרישה: עשה לנו אלוקים אשר ילכו לפנינו, כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו. אהרן מנסה לעכב, אבל בסוף נוצר עגל זהב. העם מקריב לו ומכריז: אלה אלוקיך ישראל.

ה' אומר למשה: לך רד, כי שיחת עמך אשר העלית מארץ מצרים. סרו מהר מן הדרך אשר צויתים, עשו להם עגל מסכה. כעונש על החטא מבקש ה' להשמיד, חלילה, את עם ישראל ולהקים עם חדש מצאצאיו של משה. משה מתחנן לפני האלוקים לבטל את הגזירה. מה יאמרו מצרים? הוצאת את בני ישראל ממצרים כדי להשמיד אותם בהרים? בנוסף הוא מזכיר את זכות אברהם, יצחק ויעקב אשר כרת עמם ברית והבטיח לתת את ארץ ישראל לזרעם. תחנוניו של משה ממתיקים את הגזירה ואלוים חוזר בו.

משה יורד מההר, רואה את העגל ואת המחולות ובשיא הכאב שובר את לוחות הברית. הוא שורף את העגל, טוחן אותו, מפזר במים ומשקה את העם. הוא קורא: מי לה' אליי! שבת לוי מתייעב, ומבצע פעולה קשה של טיהור המחנה.

אלוים נעתר לדברי משה וסולח לעמו. עם זאת, הוא מצוין כי מלאך ולא השכינה בעצמה, יוביל אותם לארץ ישראל, וגם על כך מבקש משה: אם אין פניך הולכים עמנו, אל נא תעלנו מזה. לבסוף בורא העולם מבטיח כי הוא עצמו יוביל את העם אל הארץ המובטחת. כאות להבטחה זו הוא יתגלה אל משה ויראה לו את כבודו, אך, הוא מבהיר, תראה רק אחורי ולא את פני. באותה הזדמנות אף יקרא ה' בפניו שלוש עשרה מידות הרחמים, אותם משה ובני ישראל יוכלו לומר בעת צרה כדי לעורר את רחמי האלוים.

משה חוצב לוחות חדשים, וה' כותב עליהם את הדברים שהיו על הראשונים. כשמשה יורד מההר, פניו קורנות באור עליון. העם ירא להתקרב אליו ומשה שם מסווה על פניו, הוא מסיר את המסווה רק בעת הדיבור עם ה'.

איש אחד הראה לחברו שיר שכתב. ראה החבר שאחרי כל שש שורות, הופיעה שורת רווח מסתורית ואחריה שש השורות הבאות. שאל החבר: מהי שורת הרווח הזאת, בכל פעם? ענה האיש: זו היקרה לי בין השורות, לה אני קורא שבת. בכל פעם, אני מניח בה את העט ונותן לעצמי פשוט לנוח, להתבונן בשלווה, בשורות שכבר כתבתי ואז ממשיך אל שש השורות הבאות.

פינוי ובנין בני ישראל, אות הוא לעולם

מסופר על קיסר אוסטריה, פרנץ יוסף, שערך ביקור ממלכתי בעיר קראקה וביקש לבקר בבית הכנסת הגדול שבעיר. כמה משונאי ישראל, הלכו באישון לילה והסירו את תמונת הקיסר, שהייתה קבועה, בבית הכנסת. יועצי הקיסר הסיתו אותו, שהיהודים הורידו את תמונת הקיסר. פנה הקיסר לרב שמעון סופר, רבה הראשי של קראקה, בתמיחה: מדוע סילקתם את תמונת הקיסר, מפרוודור בית הכנסת? ר' שמעון לא איבד את עשתונותיו ומיד השיב לקיסר: חוקי תורתנו קובעים: בכל יום מניחים תפילין, פרט ליום שבת קודש. ומדוע? משום שהתפילין נקראים אות, שנאמר: וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָהּ. וכך גם השבת נקראת אות, פי אות הוא לעולם, פינוי ובנין בני ישראל. ולכן בשבת, אין אנו זקוקים לאות נוספת. תמונת הקיסר תלויה תמיד בפרוודור בית הכנסת, אך כשהקיסר בכבודו ובעצמו בבית הכנסת, אורח הקהילה היהודית, הנאמנה לו, מי זקוק לתמונת הקיסר?

אך את שבתתי תשמרו

אך את שבתתי תשמרו, בגמטריה 2480. חמישה חומשי תורה: בראשית-שמות-ויקרא-במדבר-דברים, בגמטריה: 2480. מתכוון לומר שהשבת שקולה ככל התורה כולה.

שבת פרה

שבת פרה היא השבת השלישית מתוך ארבע השבתות המיוחדות של חודש אדר, והיא חלה תמיד בשבת שלפני שבת החודש. בשבת זו מסיפים לקריאת התורה בתפילת שחרית את פרשת חוקת, העוסקת בדיני פרה אדומה.

בזמן שבית המקדש היה קיים, כל אדם שהיה טמא למת היה חייב להיטahr באמצעות אפר הפרה האדומה כדי שיוכל להקריב ולאכול מקורבן הפסח. כיום, כשאנו ללא בית מקדש, הקריאה משמשת כמעין תפילה במקום המעשה, ומעוררת אותנו להיטהר רוחנית לקראת החג.

ההפטרה לשבת פרה בנביא יחזקאל, שם מופיע הפסוק המפורסם: וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטִהַרְתֶּם. זהו הקשר ישיר לטהרת עם ישראל.

יש פוסקים הסבורים שחובת השמיעה של פרשת פרה היא מהתורה (דאורייתא), ולכן מקפידים מאוד שכולם, כולל ילדים, ישמעו אותה בבית הכנסת.

שבת פרה חלה תמיד בשבת שלאחר פרשת זכור ולפני שבת החודש, שמבשרת על ראש חודש ניסן.

פרשת פרה נחשבת לחוק, מצווה שאין לה הסבר רציונלי אנשי. היא מזכירה לנו שיש דברים שמעבר להבנתנו, וזה חלק מהיופי והעומק של האמונה.

הקול הפנימי שהעיל את חי

מיומנו של יצחק שלום כהן

שלושים ואחת שנים עברו, ואני עדיין זוכר את הרגע הזה בדיוק מצמרר. זה התחיל בכאב עמום בחזה, כזה שאי אפשר להתעלם ממנו. כל מאמץ קטן לווה בתחושת לחץ וכאב. פניתי לרופא המשפחה והוא הפנה אותי לבדיקות לב מקיפות: בדיקת לב במאמץ, אקו לב, אולטרסאונד ועוד. כל הבדיקות חזרו תקינות לחלוטין. הלב, כך נאמר לי, בריא ומתפקד ללא כל בעיה. רופא המשפחה אמר שהבעיה אינה בלב וכנראה יש לחפש מקור אחר. אך אני חשתי בבידור שהכאב נובע מהלב וביקשתי הפניה לקרדיולוג. הקרדיולוג עיין בבדיקות ואמר: הלב שלך בסדר גמור, אין שום בעיה לבבית. הוא הפנה אותי בחזרה לרופא המשפחה להמשיך בירור בכיוון אחר, לא הסכמתי, ביקשתי הפניה לענתור.

הקרדיולוג התנגד בכל תוקף וניסה לשכנע אותי שאני טועה: אין שום סיכוי שיש לך בעיה בלב, כל הבדיקות מוכיחות זאת, אך אני התעקשתי. לבסוף הוא שלח אותי לפרופסור בכיר שיחליט. גם הפרופסור סירב לשלוח אותי לענתור, אך לאחר שהתעקשתי, הוא חשש לקחת אחריות ולכן כתב בהפניה: החולה דורש ענתור, ייתכן שמדובר בבעיה נפשית. חשוב לעיין שבאותה תקופה ענתור היה הליך נדיר ונחשב מסוכן. כדי לא להדאיג את משפחתי לא סיפרתי לאיש.

הלכתי לענתור לבד, התוצאה הכתה את הרופאים בהלם: יש לך ארבעה עורקים חסומים. העורק הראשי חסום בתשעים ותשעה אחוזים, אתה בסכנת חיים מיידית וזקוק לניתוח מעקפים דחוף. בשבב והודאה לא-ל, ביום חמישי, כ"ח אדר א' תשנ"ה, עברתי את הניתוח בהצלחה. שלושה שבועות לאחר מכן, בערב חג פורים, כבר עמדתי לפני התיבה לקרוא את מגילת אסתר בעיבור בבית הכנסת אברהם אבינו בחולון. אך המבחן לא הסתיים שם. כעבור כחודשיים חזרו הכאבים בחזה, אותם כאבים בדיוק. פניתי לרופא, והוא אמר: לא ייתכן שיש שוב חסימות אחרי חודשיים בלבד. הכאבים כנראה כתוצאה מהניתוח, ההחלמה לוקחת זמן. שבועיים לאחר מכן, ביום חמישי, ג' סיון תשנ"ה, שלושה חודשים בלבד אחרי הניתוח עברתי התקף לב. עברתי ענתור נוסף ואושפזתי עשרה ימים. במהלך הענתור לפתע, חשתי עונג אינסופי. תחושת ריחוף שאי אפשר לתאר במילים. מצאתי את עצמי בחלל לבן ואינסופי, מוקף בדמויות מאורות, מלאכים? ראיתי דמות זוהרת שכל כולה קדושה. צעקתי ספונטנית: יו... ומיד הוספתי: אני רוצה לחזור, אני חייב לחזור, אני מוכרח לספר לכולם. ובאותו רגע התעוררתי על שולחן הענתור. הייתה בי תחושה נעימה, כמעט שמחה. לא הבנתי מה קרה. שאלתי את הרופא: איברתי הכרה? והוא ענה: מה פתאום, על מה אתה מדבר? חשבתי שנמנמתי לרגע, שחלמתי, לא היה לי הסבר אחר.

כשהוציאו אותי מחדר הענתורים, משפחתי חיכתה לי. אחי, אברהם אבנר שליט"א, היה שם. אמרתי לו: כואב לי בחזה, בענתור הקודם לא כאב בכלל. כך אמרתי גם לקרדיולוגית שטיפלה בי. היא ענתה: זה קורה, זה יעבור. רק כעבור חודש, כאשר נזקקתי שוב לאשפוז ולענתור נוסף, בבית חולים אחר, ולאחר מאבק לקבלת קלטת הענתור, התגלתה האמת: העורק נקרע במהלך הפעולה. איברתי את ההכרה. מה שראיתי לא היה חלום זו הייתה חווית סף מוות. הרופאים הסתירו זאת, כנראה מחשש מתביעה. את המחזה

שראיתי סיפרתי רק לאשתי ולילדיי. במשך שנים המצפון הציק לי. הרי אמרתי שם למעלה: אני רוצה לחזור, אני חייב לחזור, אני מוכרח לספר לכולם. בסופו של דבר החלטתי לקיים את אשר אמרתי, בין אם היה זה חלום ובין אם היה זה דמיון, ולספר את אשר עבר עליי. למה אני מספר את זה היום? כל השנים המצפון הציק לי, הבטחתי שם למעלה שאספר, כדי שכולם ידעו שיש השגחה, שיש חיים לאחר החיים, ושצריך להקשיב לקול הפנימי שהשם נותן לנו. אני מקיים היום את הבטחתי. הודו לה', כי טוב, כי לעולם חסדו. **היתרונות של הליכת בקר**

הליכה בבוקר משפיעה על הבריאות הפיזית והנפשית שלנו. מי מאיתנו לא שמע את המשפט הזה, אך האם הוא באמת נכון? הגיע הזמן לשים את היתרונות בקדמת היום שלנו ולגלות מה יקרה לנו אם נקפיד על הליכת בוקר יומיומית. ההליכה מובילה לעלייה בקצב הלב ולירידה של לחץ הדם. התוצאה: שיפור בריאות הלב ומחזור הדם הכללי. הליכה של שני קילומטרים ביום יכולה להפחית את הסיכון לשבץ. הליכה יכולה לעזור למוח לתפקד טוב יותר ולכן היא חשובה לאנשים מכל הגילאים. היא משפרת את היכולות הקוגניטיביות ומסייעת מאוד כשאנחנו מנסים להתמקד, לפתור בעיות ומתמודדים עם קושי.

הליכה יומיומית יכולה להפחית את הסיכון להתפתחות אלצהיימר. לשם כך יש ללכת כקילומטר מדי יום. דבר חשוב נוסף: להתחיל בהדרגה כשהליכה של שלושים דקות ביום היא התחלה מצוינת. עם הזמן אפשר להגביר את הקצב, המרחק וזמן ההליכה, בהתאם ליכולות שלנו.

עבדיו את ה' בשמחה

אישה אחת החליטה לעזוב את הבית. היא ארזה מזוודה בכעס ויצאה לכיוון הדלת. לאן את הולכת? שאל בעלה בדאגה. זהו, נמאס לי! אני עוזבת, ענתה ויצאה בריצה לרחוב. היא עצרה מונית והתיישבה במושב האחורי. לאן גברת? שאל הנהג. הסתכלה עליו האישה ואמרה: תגיד, אם לבעלי לא הסכמתי לגלות, נראה לך שאני אגיד לך?

זמני השבת

07:00	תפילת שחרית של שבת קודש
15:30	שיעור עם חכם עזרא עיני
16:30	תפילת מנחה של שבת קודש
ז"ל	לימוד וסעודה לע"נ יוסף ששון בן ויקטוריה
18:00	תפילת ערבית של מוצאי שבת קודש
06:45	תפילת שחרית בימי חול (הודו)
17:25	תפילת מנחה בימי חול
לאחר תפילת מנחה דבר תורה מפי יצחק שלום כהן	
17:15	תפילת מנחה עש"ק פרשת ויקהל-פקודי

נר ה' נשמת אדם

מוקדש לעילוי נשמת מתן זדה ז"ל בן חנה וציון הי"ו

נפ' כ אדר תשפ

ולעילוי נשמת מנחם עיני בן מונירה ז"ל

נפ' כא באדר ב' תשפב

ולע"נ יוסף ששון בן ויקטוריה ויעקב ז"ל

נפ' כב אדר ב' תשפד.

ולע"נ יוסף כלימאן בן מזל ומנשה ז"ל

ליקט וערך עבד ה' יצחק שלום כהן

דוא"ל: ytzca@gmail.com